

They Are Their Own Judges

By Elder David A. Bednar
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Ei sunt propriii lor judecători

Vârstnicul David A. Bednar
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

October 2025 general conference

If we have exercised faith in Jesus Christ, made and kept covenants with God, and repented of our sins, the judgment bar will be pleasing.

The Book of Mormon concludes with inspiring invitations from Moroni to “come unto Christ,” “be perfected in Him,” “deny [ourselves] of all ungodliness,” and “love God with all [our] might, mind and strength.” Interestingly, the final sentence of his instruction anticipates both the Resurrection and Final Judgment.

He said, “I soon go to rest in the paradise of God, until my spirit and body shall again reunite, and I am brought forth triumphant through the air, to meet you before the pleasing bar of the great Jehovah, the Eternal Judge of both quick and dead.”

I am intrigued by Moroni’s use of the word “pleasing” to describe the Final Judgment. Other Book of Mormon prophets likewise describe the Judgment as a “glorious day” and one that we should “look forward [to] with an eye of faith.” Yet often when we anticipate Judgment Day, other prophetic descriptions come to mind, such as “shame and awful guilt,” “dread and fear,” and “endless misery.”

I believe this stark contrast in language indicates that the doctrine of Christ enabled Moroni and other prophets to anticipate that great day with eager and hopeful anticipation instead of the fear they warned of for those not spiritually prepared. What did Moroni understand that you and I need to learn?

I pray for the assistance of the Holy Ghost

Dacă ne-am exercitat credința în Isus Hristos, am făcut legăminte cu Dumnezeu și le-am ținut și ne-am pocăit de păcatele noastre, scaunul de judecată va fi plăcut.

Cartea lui Mormon se încheie cu invitații pline de inspirație, de la profetul Moroni, de a „[veni] la Hristos”, a ne „[perfecționa în] El”, a ne „[lepăda] de orice necredință” și de a-L „iubi pe Dumnezeu cu toată puterea, mintea și tăria [noastră]”. În mod interesant, ultima frază a îndrumărilor sale prevestește atât învierea, cât și judecata finală.

El a spus: „În curând mă duc să mă odihnesc în paradisul lui Dumnezeu până când spiritul și trupul meu se vor reuni iarăși și eu voi fi adus triumfător prin aer ca să vă întâlnesc pe voi înaintea scaunului plăcut de judecată al marelui Iehova, Judecătorul Veșnic al celor vii, precum și al celor morți”.

Mă intrigă modul în care Moroni a folosit cuvântul „plăcut” pentru a descrie judecata finală. Alți profeți din Cartea lui Mormon descriu, de asemenea, judecata ca fiind o „zi glorioasă” și una pe care trebuie să o „[așteptăm] cu ochiul credinței”. Totuși, deseori, când ne gândim la ziua judecății, ne vin în minte alte descrieri făcute de profeți, cum ar fi „rușine și vinovăție îngrozitoare”, „frică și spaimă” și „nefericire fără de sfârșit”.

Cred că acest contrast puternic de limbaj indică faptul că doctrina lui Hristos le-a permis lui Moroni și altor profeți să prevestească acea zi măreață cu nerăbdare și speranță, în loc de teama despre care au avertizat pentru cei care nu sunt pregătiți spiritual. Ce a înțeles Moroni iar dumneavoastră și cu mine trebuie să învățăm?

Mă rog ca Duhul Sfânt să ne ajute în timp

as we consider Heavenly Father's plan of happiness and mercy, the Savior's atoning role in the Father's plan, and how we will "be accountable for [our] own sins in the day of judgment."

The Father's Plan of Happiness

The overarching purposes of the Father's plan are to provide His spirit children with opportunities to receive a physical body, learn "good from evil" through mortal experience, grow spiritually, and progress eternally.

What the Doctrine and Covenants refers to as "moral agency" is central in God's plan to bring to pass the immortality and eternal life of His sons and daughters. This essential principle also is described in the scriptures as agency and the freedom to choose and to act.

The term "moral agency" is instructive. Synonyms for the word "moral" include "good," "honest," and "virtuous." Synonyms for the word "agency" include "action," "activity," and "work." Hence, "moral agency" can be understood as the ability and privilege to choose and act for ourselves in ways that are good, honest, virtuous, and true.

God's creations include both "things to act and things to be acted upon." And moral agency is the divinely designed "power of independent action" that empowers us as God's children to become agents to act and not simply objects to be acted upon.

The earth was created as a place where on Heavenly Father's children could be proved to see if they would "do all things whatsoever the Lord their God shall command them." A primary purpose of the Creation and of our mortal existence is to provide us the opportunity to act and become what the Lord invites us to become.

The Lord instructed Enoch:

"Behold these thy brethren; they are the workmanship of mine own hands, and I gave unto them their knowledge, in the day I created them; and in the Garden of Eden, gave I unto man his agency;

"And unto thy brethren have I said, and also

ce analizăm planul fericirii și al milei întocmit de Tatăl Ceresc, rolul ispășitor al Salvatorului în planul Tatălui și cum vom fi „[răspunzători] pentru propriile păcate în ziua judecății”.

Planul fericirii întocmit de Tatăl

Scopurile principale ale planului Tatălui sunt de a oferi copiilor Săi de spirit ocazii de a primi un trup fizic, de a învăța „să deosebească binele de rău” prin intermediul experienței reprezentate de viața muritoare, de a crește spiritual și de a progresa etern.

Ceea ce Doctrină și legăminte numește ca fiind „libertatea morală de a alege” este elementul central în planul lui Dumnezeu de a realiza nemurirea și viața eternă a fiilor și fiicelor Sale. Acest principiu esențial este descris în scripturi și ca libertatea de a alege și libertatea de a alege și de a acționa.

Expresia „libertate morală de a alege” este instructivă. Printre sinonimele cuvântului „moral” se numără „bun”, „cinstit” și „virtuos”. Printre sinonimele expresiei „libertate de a alege” se numără „acțiune”, „activitate” și „muncă”. Așadar, „libertatea morală de a alege” poate fi înțeleasă ca fiind capacitatea și privilegiul de a alege și de a acționa noi înșine în moduri care sunt bune, cinstite, virtuozitate și adevărate.

Creațiile lui Dumnezeu includ atât „[lucruri] care [acționează], cât și [lucruri] asupra cărora să se [acționeze]”. Iar libertatea morală de a alege este „puterea de a acționa independent” desemnată de Divinitate care ne conferă, în calitate de copii ai lui Dumnezeu, capacitatea de a deveni persoane independente care acționează și de a nu fi niște simple obiecte asupra cărora se acționează.

Pământul a fost creat ca loc în care copiii Tatălui Ceresc să poată fi puși la încercare pentru a se vedea dacă ei vor face „toate lucrurile pe care Domnul, Dumnezeul lor, le va porunci lor”. Scopul principal al creării și al existenței noastre în viața muritoare este de a ne oferi ocazia de a acționa și de a deveni ceea ce ne invită Domnul să devenim.

Domnul l-a instruit pe Enoh:

„Privește-i pe aceștia care sunt frații tăi; ei sunt opera mâinilor Mele și Eu le-am dat lor cunoașterea lor, în ziua în care i-am creat; și în Grădina Edenului, Eu i-am dat omului libertatea lui de a alege;

Și fraților tăi le-am spus și, de asemenea,

given commandment, that they should love one another, and that they should choose me, their Father.”

The fundamental purposes for the exercise of agency are to love one another and to choose God. And these two purposes align precisely with the first and second great commandments to love God with all our heart, soul, and mind and to love our neighbor as ourselves.

Consider that we are commanded—not merely admonished or counseled but commanded—to use our agency to love one another and choose God. May I suggest that in the scriptures, the modifying word “moral” is not merely an adjective but perhaps also a divine directive about how our agency should be used.

A familiar hymn is titled “Choose the Right” for a reason. We have not been blessed with moral agency to do whatever we want whenever we will. Rather, according to the Father’s plan, we have received moral agency to seek after and act in accordance with eternal truth. As “agents unto [ourselves],” we should engage anxiously in good causes, “do many things of [our] own free will, and bring to pass much righteousness.”

The eternal importance of moral agency is highlighted in the scriptural account of the pre-mortal council. Lucifer rebelled against the Father’s plan for His children and sought to destroy the power of independent action. Significantly, the devil’s defiance was focused directly on the principle of moral agency.

God explained, “Wherefore, because ... Satan rebelled against me, and sought to destroy the agency of man, ... I caused that he should be cast down.”

The adversary’s selfish scheme was to strip away from God’s children the capacity to become “agents unto themselves” who could act in righteousness. His intent was to consign Heavenly Father’s children to be objects that could only be acted upon.

Doing and Becoming

President Dallin H. Oaks has emphasized that the gospel of Jesus Christ invites us both to know something and to become something through

le-am dat poruncă să se iubească unul pe altul și să Mă [aleagă] pe Mine, Tatăl lor”.

Scopurile fundamentale ale exercitării libertății de a alege sunt să ne iubim unii pe alții și să-L alegem pe Dumnezeu. Iar aceste două scopuri se aliniază exact la primele două mari porunci de a-L iubi pe Dumnezeu cu toată inima, cu tot sufletul și cu tot cugetul nostru și de a ne iubi aproapele ca pe noi înșine.

Să ne gândim că ni se poruncește – nu suntem doar avertizați sau sfătuiți, ci ni se poruncește – să ne folosim libertatea de a alege pentru a ne iubi unii pe alții și pentru a-L alege pe Dumnezeu. Permiteți-mi să sugerez că, în scripturi, cuvântul descriptiv „morală” nu este doar un adjectiv, ci poate fi și o directivă divină cu privire la modul în care ar trebui să ne folosim libertatea de a alege.

Un cunoscut imn este intitulat „Alege ce e drept” dintr-un anumit motiv. Nu am fost binecuvântați cu libertatea morală de a alege pentru a face orice dorim oricând ne dorim. Ci, potrivit planului Tatălui, am primit libertatea morală de a alege pentru a căuta adevărul etern și a acționa potrivit lui. Având puterea de a „[acționa] prin [noi înșine]”, trebuie să ne implicăm cu sârguință în cauze bune, „să [facem] multe lucruri de bunăvoie, și să [realizăm] multă dreptate”.

Importanța eternă a libertății morale de a alege este subliniată în relatarea scripturală despre consiliul din viața premuritoare. Lucifer s-a răzvrătit împotriva planului Tatălui pentru copiii Săi și a căutat să distrugă puterea de a acționa independent. În mod semnificativ, sfidarea diavolului s-a concentrat direct asupra principiului libertății morale de a alege.

Dumnezeu a explicat: „De aceea, pentru că Satana s-a revoltat împotriva Mea și a căutat să distrugă libertatea de a alege a omului... am făcut ca el să fie alungat”.

Planul egoist al dușmanului era să-i depoziteze pe copiii lui Dumnezeu de capacitatea de a acționa independent în neprihănire. Intenția lui era să facă din copiii Tatălui Cerească niște obiecte asupra cărora să se poată doar acționa.

Să facem și să devenim

Președintele Dallin H. Oaks a subliniat că Evanghelia lui Isus Hristos ne invită atât să cunoaștem ceva, cât și să devenim ceva prin exerci-

the righteous exercise of moral agency. He said:

“Many Bible and modern scriptures speak of a final judgment at which all persons will be rewarded according to their deeds or works or the desires of their hearts. But other scriptures enlarge upon this by referring to our being judged by the condition we have achieved.

“The prophet Nephi describes the Final Judgment in terms of what we have become: ‘And if their works have been filthiness they must needs be filthy; and if they be filthy it must needs be that they cannot dwell in the kingdom of God’ [1 Nephi 15:33; emphasis added]. Moroni declares, ‘He that is filthy shall be filthy still; and he that is righteous shall be righteous still’ [Mormon 9:14; emphasis added].”

President Oaks continued: “From such teachings we conclude that the Final Judgment is not just an evaluation of a sum total of good and evil acts—what we have done. It is an acknowledgment of the final effect of our acts and thoughts—what we have become.”

The Savior’s Atonement

Our works and desires alone do not and cannot save us. “After all we can do,” we are reconciled with God only through the mercy and grace available through the Savior’s infinite and eternal atoning sacrifice.

Alma declared, “Begin to believe in the Son of God, that he will come to redeem his people, and that he shall suffer and die to atone for their sins; and that he shall rise again from the dead, which shall bring to pass the resurrection, that all men shall stand before him, to be judged at the last and judgment day, according to their works.”

“We believe that through the Atonement of Christ, all mankind may be saved, by obedience to the laws and ordinances of the Gospel.” How grateful we should be that our sins and wicked deeds will not stand as a testimony against us if we are truly “born again,” exercise faith in the Redeemer, repent with “sincerity of heart” and “real intent,” and “endure to the end.”

Godly Fear

Many of us may expect that our appearance before the bar of the Eternal Judge will be

tarea neprihănită a libertății morale de a alege. Dănsul a spus:

„Multe versete din Biblie și din zilele noastre vorbesc despre o judecată finală la care toate persoanele vor fi răsplătite după faptele sau lucrările lor ori după dorințele inimii lor. Dar alte versete detaliază acest lucru referindu-se la faptul că vom fi judecați după starea pe care am dobândit-o.

Profetul Nefi descrie judecata finală din perspectiva a ceea ce am devenit: «Iar dacă faptele lor au fost necurate, atunci ei sunt necurați; iar dacă ei sunt necurați, ei nu pot să locuiască în împărăția lui Dumnezeu» (1 Nepi 15:33; subliniere adăugată). Moroni declară: «Cel [care este] întinat va fi încă întinat; iar acela care este drept va fi încă drept» (Mormon 9:14; subliniere adăugată).”

Președintele Oaks a continuat: „Din astfel de învățături, concluzionăm că judecata finală nu este doar o evaluare a totalului de fapte bune și de fapte rele – a ceea ce am făcut. Este o constatare a efectului final al faptelor și gândurilor noastre – a ceea ce am devenit”.

Ispășirea Salvatorului

Doar faptele și dorințele noastre nu ne pot salva și nu o vor face. „După ce am făcut tot posibilul”, suntem împăcați cu Dumnezeu numai prin mila și harul disponibile prin sacrificiul ispășitor infinit și etern al Salvatorului.

Alma a declarat: „Începeți să credeți în Fiul lui Dumnezeu, în faptul că El va veni ca să mântuiască poporul Său și că El va suferi și va muri ca să ispășească pentru păcatele lor; și că El Se va ridica iarăși din morți, ceea ce va face să se înfăptuiască învierea pentru ca toți oamenii să stea în fața Lui ca să fie judecați în ultima zi de judecată, după faptele lor”.

„Noi credem că, prin ispășirea lui Hristos, întreaga omenire poate fi salvată prin supunere față de legile și rânduielile Evangheliei.” Cât de recunoscători ar trebui să fim pentru că păcatele și faptele noastre ticăloase nu vor sta ca mărturie împotriva noastră dacă ne „[naștem cu adevărat] din nou”, ne exercităm credința în Mântuitor, ne pocăim cu „sinceritatea inimii” și „cu [intenție] adevărată” și „[îndurăm] până la sfârșit”!

Frica de Dumnezeu

Mulți dintre noi ne-am putea aștepta ca înfățișarea noastră înaintea scaunului de judecată

similar to a proceeding in a worldly court of law. A judge will preside. Evidence will be presented. A verdict will be rendered. And we likely will be uncertain and fearful until we learn the eventual outcome. But I believe such a characterization is inaccurate.

Different from but related to the mortal fears we often experience is what the scriptures describe as “godly fear” or “the fear of the Lord.” Unlike worldly fear that causes alarm and anxiety, godly fear invites into our lives peace, assurance, and confidence.

Righteous fear encompasses a deep feeling of reverence and awe for the Lord Jesus Christ, obedience to His commandments, and anticipation of the Final Judgment and justice at His hand. Godly fear grows out of a correct understanding of the divine nature and mission of the Redeemer, a willingness to submit our will to His will, and a knowledge that every man and woman will be accountable for his or her own mortal desires, thoughts, words, and acts in the Day of Judgment.

The fear of the Lord is not a reluctant apprehension about coming into His presence to be judged. Rather, it is the prospect of ultimately acknowledging about ourselves “things as they really are” and “as they really will be.”

Every person who has lived, who does now live, and who will yet live upon the earth “shall be brought to stand before the bar of God, to be judged of him according to [his or her] works whether they be good or whether they be evil.”

If our desires have been for righteousness and our works good—meaning we have exercised faith in Jesus Christ, made and kept covenants with God, and repented of our sins—then the judgment bar will be pleasing. As Enos declared, we will “stand before [the Redeemer]; then shall [we] see his face with pleasure.” And at the last day we will “be rewarded unto righteousness.”

Conversely, if our desires have been for evil and our works wicked, then the judgment bar will be a cause of dread. We will have “a perfect knowledge,” “a bright recollection,” and “a lively sense of [our] own guilt.” “We shall not dare to look up to our God; and we would fain be glad if we could command the rocks and the mountains to fall upon us to hide us from his presence.” And

al Judecătorului Veșnic să fie asemănătoare unei înfățișări într-un tribunal lumesc. Un judecător va prezida. Vor fi prezentate probe. Se va pronunța un verdict. Și, probabil, vom fi nesiguri și temători până când vom afla rezultatul final. Însă, eu cred că o astfel de caracterizare este inexactă.

Diferită de frica din viața muritoare de care avem parte deseori, dar asociată cu ea, este ceea ce scripturile descriu ca fiind „frica de Dumnezeu” sau „frica de Domnul”. Spre deosebire de frica lumească, cea care creează panică și anxietate, frica de Dumnezeu ne aduce pace, siguranță și încredere în viață.

Frica dreaptă cuprinde un sentiment profund de pioșenie și evlavie față de Domnul Isus Hristos, supunere față de poruncile Sale, așteptarea judecății finale și dreptatea înfăptuită de mâna Sa. Frica de Dumnezeu rezultă dintr-o înțelegere corectă a naturii divine și a misiunii Mântuitorului, din dorința de a ne supune voia voii Sale și din cunoașterea faptului că fiecare bărbat și femeie vor răspunde pentru dorințele, gândurile, cuvintele și faptele din viața lor muritoare în ziua judecății.

Frica de Dumnezeu nu este o îngrijorare reținută față de venirea în prezența Sa pentru a fi judecat. Mai degrabă, este perspectiva de a conștientiza, în cele din urmă, despre noi înșine „[lucrurile] așa cum sunt ele într-adevăr” și „așa cum ele într-adevăr vor fi”.

Fiecare persoană care a trăit, care trăiește și care va trăi pe pământ „[va fi adusă] ca să stea înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu să fie [judecată] de către El după faptele [ei], fie că ele sunt bune sau fie că ele sunt rele”.

Dacă dorințele noastre au fost îndreptate spre neprihănire și faptele noastre au fost bune – adică ne-am exercitat credința în Isus Hristos, am făcut legăminte cu Dumnezeu și le-am ținut și ne-am pocăit de păcatele noastre – atunci scaunul de judecată va fi plăcut. Așa cum a declarat Enos, vom „sta în fața [Mântuitorului]; atunci [vom] vedea fața Lui cu plăcere”. Și, în ultima zi, vom „[fi răsplătiți] pentru dreptate”.

Pe de altă parte, dacă dorințele noastre au fost îndreptate spre rău și faptele noastre au fost ticăloase, atunci scaunul de judecată va fi un motiv de groază. Vom avea „o cunoaștere desăvârșită”, o „amintire vie” și o „înțelegere vie a propriei [noastre] vinovății”. „Nu vom îndrăzni să privim în sus către Dumnezeul nostru; și vom fi foarte fericiți dacă vom putea porunci stâncilor

at the last day we will “have [our] reward of evil.”

Ultimately, then, we are our own judges. No one will need to tell us where to go. In the Lord’s presence, we will acknowledge what we have chosen to become in mortality and know for ourselves where we should be in eternity.

Promise and Testimony

Understanding that the Final Judgment can be pleasing is not a blessing reserved only for Moroni.

Alma described promised blessings available to every devoted disciple of the Savior. He said:

“The meaning of the word restoration is to bring back again evil for evil, or carnal for carnal, or devilish for devilish—good for that which is good; righteous for that which is righteous; just for that which is just; merciful for that which is merciful.

“... Deal justly, judge righteously, and do good continually; and if ye do all these things then shall ye receive your reward; yea, ye shall have mercy restored unto you again; ye shall have justice restored unto you again; ye shall have a righteous judgment restored unto you again; and ye shall have good rewarded unto you again.”

I joyfully witness that Jesus Christ is our living Savior. Alma’s promise is true and applicable to you and me—today, tomorrow, and for all eternity. I so testify in the sacred name of the Lord Jesus Christ, amen.

și munților să se prăbușească asupra noastră ca să ne ascundă de prezența Lui.” Și, în ultima zi, vom „avea [noi] răsplata în rău”.

În definitiv, noi suntem propriii noștri judecători. Nimeni nu va trebui să ne spună unde să ne ducem. În prezența Domnului, vom recunoaște ceea ce am ales să devenim în viața muritoare și vom ști singuri unde va trebui să fim în eternitate.

Promisiune și mărturie

Înțelegerea faptului că judecata finală poate fi plăcută nu este o binecuvântare rezervată doar pentru Moroni.

Alma a descris binecuvântările promise disponibile fiecărui ucenic devotat al Salvatorului: El a spus:

„Înțelesul cuvântului restaurare este de a aduce iarăși înapoi rău pentru rău sau carnalul pentru carnal sau diabolicul pentru diabolic – bun pentru ceea ce este bun; drept pentru ceea ce este drept; corect pentru ceea ce este corect; milos pentru ceea ce este milos...”

Acționează just, judecă drept și fă bine tot timpul; și dacă tu faci toate aceste lucruri, atunci îți vei primi răsplata; da, tu vei avea mila restaurată iarăși pentru tine; tu vei avea dreptatea restaurată, iarăși, pentru tine; tu vei avea o judecată dreaptă restaurată iarăși pentru tine; și tu vei avea binele iarăși ca răsplată”.

Cu bucurie, depun mărturie că Isus Hristos este Salvatorul nostru viu. Promisiunea lui Alma este adevărată și valabilă pentru dumneavoastră și pentru mine – astăzi, mâine și pentru toată eternitatea. Eu depun astfel mărturie în numele sacru al Domnului Isus Hristos, amin.